

Keszi találkozó 2007

„Több, mint a részek összessége...”

Idén immár 20. alkalommal került sor a Keszi találkozó megrendezésére. A kerek évfordulón Budakeszi 4. alkalommal töltötte be a házigazda szerepét. Nemcsak a Keszi települések kaptak meghívást, hanem Árpád év lévén, a honfoglalás 1111. évfordulóján valamennyi honfoglaló törzs nevét őrző település.

Július 27-én a Himnusz szobornál tartott megnyitón a vendégeket a Keszi Alapítvány kuratóriumának

elnöke, Várnagy Enikő, valamint Tagai István polgármester köszöntötte. A polgármester beszé-

dében kihangsúlyozta a civil kezdeményezések, a civil összefogás fontosságát, hiszen – amint mondta – „az egész több mint a részek pusztá összessége”.

Ezután Hegedüs Zsuzsanna elénekelte a Keszi-himnuszot majd a „barátság tüzének” meggyújtása után az Országzászló előtt folytatódott az ünnepség és az este közös vacsorával zárult a szomszédos Gesztenyékert vendéglőben.

A második nap hagyományosan szekcióülésekkel telt, a szervezési nehézségek leküzdése után az előadásoknak a Szent László Községi Ház adott otthont.

A 3 napos rendezvénysorozat vasárnap a Keszi Ligetben kettős kereszt felállításával zárult. A keresztnél id. Hegedüs Lóránt református püspök mondott avató beszédet. A keresztet a hét vezér és a hét törzs neve rovásírással, valamint a Keszi alapítvány, Várnagy Enikő, Bernáth Béla az alkotó ill. Tagai István polgármester neve olvasható.

Várnagy Enikő záróbeszédében megköszönte, a város segítségét, amely nehéz anyagi helyzete ellenére is több mint 1 millió

forinttal támogatta az évforduló méltó megünneplését, majd külön köszönte a Hegedüs család segítségét is.

A szervezők mintegy 400 vendég részvételével számoltak, a

vártnál sajnós kevesebben érkeztek. Sajnálatos hogy budakeszi lakossága – talán a nem megfelelő meghirdetés miatt – csak kevés számban volt jelen.

P. J. R.

Németországban járt a Bojtár

2007. június 3-án muzikaszóval, népviseletben szálltunk le a buszról, és már mentünk is a wewelsburgi színpadra fellépni. A németek éljenzéssel fogadtak.

Előadás után csoportképek sorozata készült vendéglátóinkkal. Csakhamar megismertük szállásadóinkat, és az elmúlt hét alatt szoros barátság szövődött közöttünk. Olyannyira megszerettük egymást, hogy a búcsú pillanatában mindannyiunknak összeszorult a szívünk.

Öszintén reméljük, hogy egy év múlva viszontláthatjuk őket Magyarországon.

A program igen változatos volt, szinte minden este tartottak táncházat, ahol különböző néptáncokat tanulhattunk meg. Természetesen a német táncok domináltak, de elsajátítottunk egy-két török, ír, bolgár lépést is. Az algír dobok ritmusa és a töröksíp hangja pedig magával ragadó volt. Délelőttként vá-

rost néztünk, felléptünk, vagy aludtunk, ugyanis nem egyszer előfordult, hogy jóval éjfél után kerültünk ágyba. Egyszer ellátogattunk a westenholzi iskolába, ahol a diákok kitörő lelkesedéssel fogadtak, kérleltek, maradjunk minél tovább, ugyanis éppen fizika órájuk volt. Egy másik alkalommal pedig, amikor felléptünk a helybéli iskolák és az óvoda előtt, lelkesen csatlakoztak a magyar „dudálás”-hoz.

27. Nemzetközi Ifjúsági Fesztivál gála estjén pedig Tapsvihartól zengtek a padenborni színház falai. Az emberek arca sugárzott az örömtől, a 12 nemzet ifjú táncosai csillogó, boldogságtól könnybe lábadó szemmel ünnepeltek a közönséggel. Megható érzés volt közel 1200 emberrel átélni ezt az eseményt. Ezzel az élménnyel búcsúztunk a fesztiváltól, amire a westenholzi német táncsoporttól kaptunk meghívást.

Nehéz lenne arra a kérdésre válaszolni, hogy mi tetszett a legjobban. Hiszen az első perctől az utolsóig jól éreztük magunkat. Ezt az élményt leginkább oktatóinknak, Menczinger Tibornak és Andreának, a Budakeszi Széppítő egyesületnek, a CBA-nak, a Codex Rt-nek, a Keszivíz Kft-nek, a Megapress-nek, a 24H-nak, a Schaco Kft-nek, a Toyota-nak és természetesen németországi vendéglátóinknak köszönhetjük.

Szabó Réka